

1925r

str. 185.

Pałac Rady Ministrów (b. Kamińskiowski, b. Radziwiłłowski) zadupiony przez ryd w 1818 od Radziwiłłów, przebudowany przez Aiguera, wystawiony był w r. 1645 przez Stanisława Kmiećpolskiego podług planów Kaudantego Tenaglia. Pałac ten musiał być gruntownie za czasów saskich przebudowany, o czym świadczą rzeźby na planie Tirregallia, przedstawiające obnety gwałt o wieżach otwartych arkadach, parilouowych warżnych ryzalitach z dalszym mansardowym i o resycie z resbiouym sympanonem, flau koronym drewna lukarnami. Wnętrze sreżyły dekoracyje, pola pilastrove, okna, szyć i wrencie proponje wklasyju na epoki sasky.

Przebudowa Aiguera zniosta dalszy mansardove, zmnienita kulatt odien, dodaje pilastry na ryzalitach i tryćwierćkolunowy na górnym korpusie. Gzyms koronujący zostal wykopacany balustrawami atyckimi, z figurami, klon w znaczej czasi pnie. stow z rozbrawej wówczas miejskiej Poronny Krakowskiej. Arkady prostały, jak również pierwotna wysokość dachu, z wyjątkiem dachów na ryzalitach bocnych. Wewnątrz wielka sala obrymaku dosyć dawnowe dekoracye empirowe, resprecie restauracja po porane w 1852. Jednopiętrowe wieze skrytka pod kryciem wklasyju na zatwrenie osiemnastowieczne.

Pałac ten jest jedynym z bardziej imponujących gwałtów stolicy. Fasada od strony Wisły ubymamtu charakterem renesansu, z wielkimi tarasami, odgrywa rolę dosyć znaczną w paowaniu miasta.

Na skwerze (danytu podwórzu) wystawili Rosjanie w 1870 pomnik gen. Panluisem (projekt. Pameur) Ktunnięto 1917r.